616/01

Den 26. marts 2001 blev i sag nr. 53.911:

xxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Klageren, hvis søn har rejseforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over selskabets afvisning af at yde erstatningsrejse.

Selskabet har i skrivelse af 28/9 2000 bl.a. anført: "Det fremgår af sagens akter, at klager havde indtegnet sig på en ferierejse til Calella, Spanien, med afrejsedato den 23.6. 00 og hjemrejse dato den 2.7.00. I henhold til oplysninger fra det spanske lægecenter til SOS-International, fremgår det, at klagers søn blev tilset af den behandlende læge den 27.6.00. Det fremgår af erklæringen, at der var tale om en slem halsbetændelse, hvor klagers søn blev ordineret penicillin samt indendørs ophold i 4 dage. I henhold til Ferie-Rejseforsikringens betingelser 5033, punkt 6.2 dækker forsikringen efter reglerne om erstatningsrejse hvis: forsikrede rammes af akut sygdom eller tilskadekomst under rejse. Erstatningspligten er betinget af, at sygdommen eller tilskadekomsten kræver hospitalsindlæggelse eller andet dokumenteret, lægeordineret sengeleje i mindst halvdelen af den tid, rejsen skulle have varet, eller at forsikrede er hjemtransporteret efter lægeordination inden for den første halvdel af den tid, rejsen skulle have varet. Lægeordineret sengeleje regnes tidligst fra det tidspunkt, hvor forsikrede havde 1. lægebesøg. På baggrund af ovennævnte opfylder sygdomstilfældet ikke betingelserne for erstatning jf. forsikringsbetingelserne punkt 6.2, idet klagers søn fik ordineres sengeleje i 4 dage, hvilket er mindre end halvdelen af de godt 9 dage, hvor rejsen skulle have varet."

Af klagen til nævnet fremgår bl.a.: "Martin er 18 år, og var afsted på sin første ferierejse uden forældre. Umiddelbart synes jeg, at det er forståeligt, at en læge ikke er det første han kontakter, da hen bliver syg, fordi han naturligvis håber på, at han måske kan blive frisk, ved at blive en dag i sengen. Desværre lykkedes det ikke, og man kan roligt sige at hans ferie blev ødelagt med 5 dage som sengeliggende."

Af en tidligere skrivelse af 2/8 2000 fra klagerens repræsentant til selskabet fremgår bl.a.: "Han blev bragt til lægen med meget høj feber d. 27.6.2000. Dagen inden havde han også været syg med feber og havde ligget i sengen hele dagen, i håb om, at det ville gå over, så han ikke fik sin ferie spoleret. Ligeledes var han naturligvis nok meget træt og afkræftet i dagene efter den skrappe penicillin-kur han havde modtaget. Hans reelle sygdomsforløb har altså været fra d. 26.6.2000 til 2.7.2000, hvor han igen var hjemme, og blev tilset af en vikarierende læge for egen læge d. 3.7.2000 for at sikre, at han var ved at blive rask igen."

Selskabet meddelte herefter klageren i skrivelse af 30/8 2000: "Som vi skrev i vores brev af 26. juli 2000 er erstatningspligten betinget af, at sygdommen kræver hospitalsindlæggelse eller andet dokumenteret, lægeordineret sengeleje i mindst halvdelen af den tid rejsen skulle have varet. Lægeordineret sengeleje regnes tidligst fra det tidspunkt, hvor forsikrede havde 1. lægebesøg. Vi har vurderet sagen på baggrund af de foreliggende oplysninger, og ifølge lægeerklæringen blev M.B.J. først tilset af den behandlende læge den 27. juni. Han blev ordineret sengeleje i 4 dage (den 27., 28., 29. og 30. juni), og på det grundlag opfylder sygdomstilfældet ikke betingelsen for erstatning efter reglerne om erstatningsrejse. Sygdommen krævede ikke lægeordineret sengeleje i mindst halvdelen af den tid rejsen skulle have varet. Vi bestrider ikke at Deres søn har været syg i samtlige af de dage De henviser til i Deres brev af 2. august, men med henvisning til ovenstående samt FerieRejseforsikringsbetingelserne må vi fastholde vores afslag."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Afsnit 6 Erstatningsrejse** Forsikringen omfatter prisen for de forsikredes ferierejse, såfremt: ... 6.2 forsikrede rammes af akut sygdom eller tilskadekomst under rejsen. Erstatningspligten er

betinget af, at sygdommen eller tilskadekomsten kræver hospitalsindlæggelse eller andet dokumenteret, lægeordineret sengeleje i mindst halvdelen af den tid, rejsen skulle have varet, eller at forsikrede er hjemtransporteret efter lægeordination inden for den første halvdel af den tid, rejsen skulle have varet. Lægeordineret sengeleje regnes tidligst fra det tidspunkt, hvor forsikrede havde 1. lægebesøg."

Nævnet udtaler:
Det kan lægges til grund, at rejsen foregik i perioden 23/6 2000 – 2/7 2000, d.v.s. i i alt 10 dage.

Nævnet har i tidligere kendelser udtalt, at det ikke finder, at det formelle krav om, at sengeleje tidligst regnes fra 1. lægebesøg, er afgørende for erstatning. Nævnet finder, at det afgørende i så henseende må være, om klageren på grund af sin akutte sygdom rent faktisk var nødsaget til at holde sengen i mindst halvdelen af den tid, rejsen skulle have varet.

Selskabet har i skrivelse af 30/8 2000 meddelt klageren, at det ikke bestrider, at klagerens søn har været syg i samtlige de dage, som klageren har anført i sin skrivelse af 2/8 2000 til selskabet. Disse dage udgør perioden 26/6 2000 – 2/7 2000.

Nævnet finder det herefter godtgjort, at klagerens søn som følge af sygdommen var nødsaget til at holde sengen i 5 dage. Da sønnen således har været sengeliggende i mindst halvdelen af den tid, rejsen skulle have varet,

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand af 1792, skal anerkende, at klagerens søn er berettiget til erstatningsrejse.

Marianne Højgaard Pedersen